

Publicerad 2015-08-07 00:18 av Ed Martini

This poetry is in the Albanian language, for me the most beautiful language in the world.

Albanian language has a feature, it is read as it is written. Perhaps you can feel the extent of the string and the harmony of words

Lule bore në rrgajë

Në majën e tij një kreshtë rrotull harkon,
E maja thellohet teposhtë në rrgajën zhuritur,
Po derdhet si qumshti në breg hëna trishtuese...

Nën bredhin e ri është ulur burimi, në sy
Qerpik e në buzë praron pa nda rënkimi,
E mbetur i vetëm si lodër, kalon udhëtari.

Errsirës i bie përtokë era kumbuese,
Mes ahut, lisit dhe gurit fryma e barit urtohet
Udhëtari ndalon e përkundet me tokën e zezë.

E zbardh pak hënë mes rrugës, e mali ofshanë
Pa frymë mbetet kraharoni mbuluar me barë,
Me gjethe e krend e lule bore, në rrgajë...

15.03.2005

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ed Martini med Poeter.se id #46209 innehar upphovsrätten